

ПОЛИТИКА

Svakom vakcinisanom radniku Valjaonice bakra po 10.000 dinara

<http://www.politika.rs/sr/clanak/476998/Svakom-vakcinisanom-radniku-Valjaonice-bakra-po-10-000-dinara>

Svaki vakcinisani radnik Valjaonice bakra iz Sevojna, po odluci posloводства ove fabrike (koja je vlasništvo „Ist point metals“), biće nagrađen sa 10.000 dinara. Prema rečima Nataše Pančić, direktorke ljudskih resursa i korporativnih poslova Valjaonice bakra, posloводство smatra da je ova novčana stimulacija pravi put da se podigne svest svih zaposlenih o brizi o zdravlju i spreči širenje virusa kako u okruženju tako i u ovom kolektivu.

– Mi smo tokom prošlog meseca imali veliki broj zaposlenih koji su bili odsutni zbog bolesti i izolacije, što je delom ugrozilo naše poslovanje. Ali vakcina nije uslov za ostanak, niti uslov za rad. Ona je deo naše brige o zaposlenima, jer smo pored ove akcije imali i druge slične. Neke su prisutne godinama poput organizacije sistematskih pregleda za sve zaposlene, a tri godine traje i vakcinacija protiv gripa kada mi kupujemo vakcine za sve one koji se dobrovoljno prijave. Otvorili smo i ambulantu u krugu fabrike – izjavila je Nataša Pančić.

U Valjaonici bakra, koja ima oko 1.000 zaposlenih, dodaju da stimulaciju od 10.000 dinara dobijaju ne samo oni koji su vakcinu primili u fabričkoj ambulanti ili u drugim zdravstvenim ustanovama nego i oni što imaju neki zdravstveni problem koji ih onemogućava da se vakcinišu.

Ćulibrk: Vlast se prepala od „Ekološkog ustanka“

<https://nova.rs/emisije/culibrk-vlast-se-prepala-od-ekoloskog-ustanka/>

Glavni urednik nedeljnika NIN Milan Ćulibrk ocenio je da se vlast prepala od protesta koji je pod sloganom "Ekološki ustanak" odžan u subotu u Beogradu. "Ispostavilo se da te građanske inicijative, ljudi koji žele da zaustave zagađenje, predstavljaju veću opasnost po vlast nego opozicija", smatra gost jutarnjeg programa televizije Nova S "Probudi se".

„Tamo je bilo ljudi različitih profila – i levo i desno i centar“, ističe Ćulibrk.

On konstatuje da reakcija vlasti i niz optužbi iznet na račun učesnika ekološkog protesta i govornika na tom skupu pokazuje da kod vlasti postoji strah.

Ćulibrk podseća da su za politikanstvo optuženi i muzičar Zoran Kostić Cane i dečji pesnik Ljubivoje Ršmović, koji su se obratili učesnicima protesta, a u svom delovanju nemaju nikakve veze sa politikom.

„Takve optužbe su autogol premijerke Ane Brnabić“, smatra Ćulibrk.

Takve reakcije, ocenjuje glavni urednik NIN-a, ipak, ne ulivaju optimizam i nadu da će se vlast na pravi način izboriti sa ekološkim problemima.

„Ti ljudi su na protestu su tražili čistu vodu i vazduh, šta bi bilo da su tražili čiste ruke i čiste obraze političara?“, pita se Ćulibrk.

On ističe da niko aktuelnu vlast da je ona kriva za baš sve aktuelne ekološke probleme, ali ipak podseća i da će u maju biti 9 godina kako je koalicija SNS i SPS došla na vlast.

Ćulibrk se osvrnuo i na pregovore o izbornim uslovima, pa je konstatovao da ga ne bi čudio apsurd u kojem bi se taj dijalog vodio između predsednika Srbije Aleksandra Vučića i predsednika parlamenta Ivica Dačića.

Svaki dan u crvenoj zoni, a u džepu minimalac

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/svaki-dan-u-crvenoj-zoni-a-u-d%C5%BEepu-minimalac>

Od kraja novembra, svakoga dana, tri servirke iz smene raznose doručak, ručak i večeru u crvenoj zoni Instituta u Sremskoj Kamenici. Neki od pacijenata su intubirani, pa ne jedu, drugi su pak teško pokretni, pa ne mogu sami da preuzmu obrok.

- Ne dobijamo ni dinara tog nekog kovid dodatka. To je toliko demoralizujuće, degradirajuće da svi radimo svoj posao pošteno i onako kako smo do sada radili i niko se ne buni, svi ćutimo, radimo maksimalno uslužno, bez ikakve razlike. I onda to što se dešava zaboli stvarno čoveka kao čoveka - kaže ona.

Osim servirski, bez dodatka su i kuvari, majstori, radnici u vešeraju, kiseoničari, spremačice, odnosno svi nemedicinski radnici koji pripadaju Ustanovi zajedničkih poslova instituta u Sremskoj Kamenici. Radnici iz ove Ustanove rade na tri kamenička instituta - za kardiologiju, plućne bolesti i onkologiju, piše Nova ekonomija.

Iako bi bez njih rad ovih instituta bio nezamisliv, većina ih radi za manje novca nego prošle godine. Razlog za to je što većina radi za minimalnu zaradu. Prošle godine su primali 10 odsto dodatka koji je pripadao svim radnicima u zdravstvenim ustanovama. U decembru je ova stimulacija preinačena u povećanje osnovica radnika u zdravstvu.

Međutim, osnovna zarada nemedicinskog osoblja je niža i od minimalne zarade, tako da oni dobijaju platu u koju je uračunata osnovica koja im pripada plus dodatak do minimalne zarade. Uz komplikovanu računicu, zaključak je jasan - ni povećanje osnovice, ni povećanje minimalca nije uticalo na povećanje zarade nemedicinskog osoblja.

- Tako da smo mi sada na manjem minimalcu, sa sve povećanjem minimalca, nego što smo bili do kada su ukinuli tih 10 odsto dodatka - kaže S.N.

Zaposleni Ustanove zajedničkih poslova nisu dobili ni 10.000 dinara subvencije u decembru prošle godine.

- Preko sindikata podneli tužbu za 10.000 u decembru koje nismo dobili kada su svi dobili. Tu smo slali dopise svi mogućim ministarstvima, dobili smo odgovore u krajnim rokovima da to nije njihov resor itd - ističe S.N.

Zaposleni u Ustanovi zajedničkih poslova su u znatno lošijoj poziciji od svojih kolega nemedicinskih radnika u drugim zdravstvenim centrima i bolnicama zbog toga što nisu prepoznati kao deo zdravstvene mreže.

Zbog toga su i jedini koji ne dobijaju "kovid dodatak", objašnjava S.N.

- Uglavnom znam da svi koji pripadaju plućnom – od spremačica, preko pomoćnih radnika, sestara, lekara da svi dobijaju, samo mi ne dobijamo. A to je već više od četiri meseca - kaže ona. Dodaje da su već tražili da se njihov status reši, ali da do sada nisu nailazili na razumevanje.

- Mi imamo problem što status te naše Ustanove zajedničkih poslova nije rešen. To je sada do pokrajine, do republike, ne znam više ni mi kome treba da se obratimo. Obratili smo se svima mogućima putem sindikata da se taj naš problem konačno reši. Taj problem nije od juče - naglašava S.N.

Iz sekretarijata Ustanove zajedničkih poslova za Novu ekonomiju odgovoravaju da se na rešavanju statusa radi, ali ne preciziraju kada bi problem mogao biti rešen, niti da li će to značiti isti status nemedicinskog kadra.

- Ispred naših osnivača (sva tri instituta u Sremskoj Kamenici) upućeno je više pismenih inicijativa za iznalaženje rešenja za prepoznavanje Ustanove u RFZO. I dalje smo zajedno sa institutima aktivni na potenciranju tog pitanja pred relevantnim institucijama i nadamo se i ocekujemo naznake za resavanje istog - ističe S.N.

S.N. objašnjava da im je potrebno da dobiju makar malo podrške.

- U istom smo "sосу", a kao da ne postojimo. Kada treba da radite, pripadate svima nama, a kada treba da budete plaćeni, onda dolazimo do tih situacija da moramo da tužimo - dodaje.

Ona dodaje da joj je jasno da mnoge od kolega čute jer je deo njih zaposlen na određeno i da se zbog toga boje.

Priručnik za poslodavce: Kako bolje uskladiti radni i porodični život zaposlenih

<https://novaekonomija.rs/vesti-iz-zemlje/priru%C4%8Dnik-za-poslodavce-kako-bolje-uskladiti-radni-i-porodi%C4%8Dni-%C5%BEivot-zaposlenih>

Priručnik za poslodavce o usklađivanju radnog i porodičnog života predstavlja skup afirmativnih mera i dobrih praksi koje su omogućene zakonom prilikom zapošljavanja. Vrlo je važno promeniti mišljenje poslodavaca da je "svako zamenljiv", ako želimo napredak kao zdravo društvo a posebno kada govorimo o povećanju nataliteta, navodi se u saopštenju Fondacije "Ana i Vlade Divac".

"Poslodavac treba da zna i razume potrebe svog zaposlenog, kao i da da pozitivan primer. Zaposleni koji postižu ravnotežu u životu osećaju se motivisanijim i manje pod stresom na poslu, što povećava produktivnost kompanije i smanjuje broj sukoba među kolegama i menadžmentom", kaže Marija Jovanović, menadžerka projekta u Fondaciji "Ana i Vlade Divac".

U pritužbama Povereniku za zaštitu ravnopravnosti, od 2014. do 2018. godine, čak 57 odsto žalbi na diskriminaciju u oblasti rada podnele su žene.

U najčešćem broju slučajeva diskriminacija se odnosila na postavljanje na niže radne pozicije, otkaz ugovora o radu nakon povratka sa porodijskog odsustva ili odsustvo s posla zbog brige o deci, kao i godine starosti.

Usklađivanje porodičnih i radnih obaveza podrazumeva da osoba podjednako daje prednost zahtevima karijere i privatnog života.

Neki od najčešćih razloga koji dovode do lošeg balansa između poslovnog i privatnog života uključuju povećanu odgovornost na poslu, duže radno vreme, brigu o deci i drugim ukućanima, povećanje fleksibilnosti rada, produženje radnog vremena kao i smanjenje sigurnosti radnih mesta, a na najvećem udaru su žene.

"Kompanije koje steknu reputaciju podsticanja ravnoteže između poslovnog i privatnog života postale su vrlo atraktivne za radnike i imaju tendenciju da uživaju veće stope zadržavanja zaposlenih, što rezultira manje dugotrajnom obukom, većom lojalnošću i većim stepenom interne stručnosti", navodi Jovanović, menadžerka na projektu "Jednaki - ka rodnoj ravnopravnosti usklađivanjem radnog i porodičnog života zaposlenih".

Projekat koji Fondacija realizuje zajedno sa Ministarstvom za brigu o porodici i demografiju, ima za cilj da čitav proces usklađivanja rada i privatnih obaveza olakša i poslodavcima i zaposlenima, te da se iznađu najbolji modeli produktivnog funkcionisanja zaposlenih roditelja sa malom decom, koje im neće ugroziti ostvarenost kroz porodični život.

"Svaki drugi poslodavac (55,5 odsto) smatra da dužina porodijskog odsustva ne predstavlja problem za poslodavca, dok je 44 odsto poslodavaca prepoznalo porodijsko odsustvo kao izazov sa kojim se moraju suočiti i pronaći način za preraspodelu radnih aktivnosti. Nijedan poslodavac ne smatra da porodijska odsustva zaposlenih majki mogu ozbiljno ugroziti proces proizvodnje i da za njih predstavljaju ozbiljan problem", navodi Jovanović.

Ona dodaje da ipak, česta bolovanja radi nege deteta predstavljaju veći izazov za poslodavce. Svakako da su poslodavci koji imaju veći broj zaposlenih žena u reproduktivnom periodu (od 15 do 49 godina) češće suočeni sa ovim problemom i da za 51,8 procenat poslodavaca česta odsustva ipak predstavljaju problemu organizaciji rada.

Svaki treći poslodavac (33,4 odsto) izjasnio se da česta bolovanja ne predstavljaju problem za ostvarenje poslovnog rezultata kompanije, pokazalo je istraživanje.

Jovanović ističe da je vrlo važno da poslodavac zna i razume potrebe svog zaposlenog, kao i da da pozitivan primer.

"Ukoliko, primera radi, šalžete imejllove u svako doba dana i noći ili radite vikendom, vaše osoblje će misliti da se i od njih to očekuje, a veom je bitno poštovati dogovoreno radno vreme zaposlenog kako bi imao vremena za sebe i svoju porodicu. Zaposleni koji postižu ravnotežu u životu osećaju se motivisanijim i manje su pod stresom na poslu, što povećava produktivnost kompanije i smanjuje broj sukoba među kolegama i menadžmentom", objašnjava Jovanović.

GRAĐEVINSKI MATERIJAL SKUPLJI I DO 80 ODSTO!

Nove cenovnike spremaju i majstori, a pored radova mogao bi da skoči i kvadrat stana

<https://www.blic.rs/biznis/privreda-i-finansije/gradjevinski-materijal-skuplji-i-do-80-odsto-nove-cenovnike-spremaju-i-majstori-a/vf6twcv>

Cena građevinskog materijala porasle je u proseku za oko 30 odsto, pojedini proizvodi poput čelika poskupeli su i više, a epilog je, kako tvrde majstori i poznavaoци tržišta, i veći ceh za sve građevinske radove, a možda i skuplji kvadrat.

Poskupljenje građevinskog materijala krenulo je s početka godine prilično stidljivo, da bi tokom marta, posebno aprila dodatno ubrzalo. Stiropor koji se najviše koristi za izolacije i fasade sada košta 80 odsto više nego pre 5 meseci. Čelik je od januara kada je kilogram koštao 90 dinara, u aprilu došao do 142 dinara, a danas i do 151 dinara. Rast, dakle, od 55 odsto! Skuplji su i termoizolacioni materijali, armatura, OSB ploče, oplata i fasadne mrežice...

- Poskupelo je čini se sve, od četke za krečenje, preko kreča, do crepa. Trgovci nam kažu da im dobavljači gotovo svakodnevno najavljuju poskupljenja i da je reč o robi iz uvoza, najčešće iz Kine koja je išla i do 40 odsto više, ali i iz Evrope - kaže nam jedan beogradski preduzimač.

Dodatni udar su i nestašice pojedinih građevinskih materijala.

- Ciglane ne rade zimi, zalihe su se potrošile, pa cigle nije bilo na tržištu dva meseca, a od 1. aprila su krenule isporuke. Bloka nema dovoljno, jer je potražnja veća od proizvodnje. Ovi proizvodi na stovarišta stižu iz domaćih fabrika, navode sa jednog stovarišta.

Epilog koji očekuju i majstori i poznavaoци tržišta jeste prelivanje cene proizvoda na cenu radova. Tako bi recimo, kako tvrde sada trebalo očekivati poskupljenje svih radova - od onih najmanjih poput moleraja, do pravljenja fasada na kućama.

Kao glavni faktor poskupljenja građevinskog materijala, Goran Rodić iz Građevinske komore Srbije ističe to da je naša država zavisna od uvoza ove robe. Na pitanje znači li to i poskupljenje cene kvadrata, Rodić pak kaže da to zavisi od investitora.

- Pandemija je najviše uticala na cenu građevinskih materijala, ali je poskupela i radna snaga. Ipak, sve je na investitorima. U slučaju da tražnja ostane na ovom nivou ili se poveća, cena kvadrata će proporcionalno ići gore. S druge strane, u slučaju da potražnja za stanovima padne, ako žele da održe ove cene kvadrata, zbog promene cene izvođačkih radova i cene građevinskih materijala, investitori bi morali da smanje deo svoje zarade, kaže Rodić za "Blic".

On je istakao da ljudi generalno misle da je ova situacija trenutna, ali po njegovom mišljenju ona će potrajati i cene neće padati.

- Plašim se da će cene materijala i radova nastaviti da rastu, zaključuje Rodić.

Nemački ekonomski institut je polovinom februara ove godine upozorio svoje građane da će u narednom periodu biti nestašice robe iz Kine, a da cene rastu zato što rastu troškovi transporta.

Kontejneri iz Kine dolaze puni, a vraćaju se prazni, jer robe iz Evrope zbog kovida nema dovoljno. Situacija u Americi je još gora, jer pojedini delovi za finalizaciju proizvoda kasne i po nekoliko meseci, a po svemu sudeći ovaj problem nije zaobišao Srbiju.

Cena kontejnerskog prevoza iz Kine do Evrope bila je od 3.600 do 4.000 evra po kontejneru, a cena se popela na 8.000 do 9.000 evra, u zavisnosti iz koje kineske luke stiže pošiljka.

Gosti N1: Turistički vodiči, i pored obećanja, bez dinara državne pomoći

<https://rs.n1info.com/biznis/gosti-n1-turisticki-vodici-i-pored-obecanja-bez-dinara-drzavne-pomoci/>

Licencirani vodič Milica Lenasi i Aleksandar Seničić iz Nacionalne asocijacije turističkih agencija Juta kažu za N1 kažu da licencirani turistički vodiči od početka epidemije, i pored obećanja da će dobiti 30.000 dinara, nisu dobili ni dinar državne pomoći. "Na nama je da ne odustanemo, da skrećemo pažnju na struku", kaže Lenasi.

Kaže da su vodiči već dugo bez ikakvih prihoda, da su se obraćali nadležnima i da je doneta uredba da će im biti dodeljena pomoć, ali da se ništa nije desilo.

„Ništa nije stupilo na snagu. Naš posao nije privremeni, dok studirate, to je sezonski posao, ali ja ga ceo život radim. Obratili smo se Vučiću, s obzirom da je on rešio mnoge probleme, ali nikakav odgovor nismo dobili“, rekla je Milica Lenasi.

Ona dodaje da prema podacima kojima raspolaže u Srbiji ima 600 licenciranih vodiča, a da Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija izdaje te licence.

„Zahtevali su da se naše licence obnove prošle godine, ali je odmah krenula pandemija. Vrlo smo specifični, mi radimo 6 meseci, možda 7, većina naših kolega je 18 meseci bez primanja, neko treba da nas izdržava, pozajmljujemo novac od danas do sutra, ali biće nas još manje od tih 600.

Premijerka Ana Brnabić je rekla da je država uložila 8 milijardi evra pomoći, ali mi nismo ni dinar dobili“, kazala je Lenasi.

Aleksandar Seničić ističe da su vođiči ozbiljna profesija, da su obrazovani i da daju kvalitet svakom turističkom aranžmanu.

„To znaju svi koju putuju i znaju kada to, recimo, nije slučaj. Jako je važno da održimo ovu struku, država nije mnogo učinila da se zaštitimo. Zabranjujemo stranim vođičima da ovde rade bez lokalaca, želimo da kontrolišemo šta se govori, jer smo bili svedoci da strani vođiči prekravaju istoriju, država mora da nađe interes da se ova struka očuva“, smatra Seničić.

I Milica Lenasi kaže da je posao turističkog vođiča veoma zahtevan i navodi primer posete Alberta od Monaka kada je jedna njena koleginica non-stop bila u njegovoj pratnji.

„Najlepše predstavljamo našu zemlju, to nije samo ‘levo je Parlament, desno je Gradska kuća’. Na našem podneblju je jako komplikovano, sa previše istorije, još je važnija naša uloga“, ocenjuje Lenasi.

Seničić smatra da su turističke agencije zaslužile neku bespovratnu pomoć, jer se radi o platama zaposlenih.

„Prava pomoć nije stigla u obimu koji smo očekivali. Država je to prihvatila, ali da nije, ne bi bilo ni turističkih agencija. Sada se otvara priča oko turističke sezone, menja se sve iz dana u dan, prošla sezona skoro da nije ni postojala. Ako uspemo da ostvarimo 30-40 odsto aranžmana, mnogi će moći da prežive pa da sledeće godine krenemo u boljitak. Mnogi su ostali bez posla, u njih je uloženo mnogo, teško da će se oni vraćati u turizam, mislim da nas tek očekuju turbulentna vremena“, kaže Seničić.

On dodaje i da za Grčku postoji veliko interesovanje, da ljudi zovu, ali da nema mnogo uplata.

„Čeka se sporazum sa Grčkom, sa Hrvatskom takođe. Očekuje se da do kraja aprila i početka maja znamo šta i kako možemo da nudimo. Trenutno je važno da se zna, ukoliko dođe do nekih neželjenih okolnosti, agencije će vratiti novac. Ljudima je malo preko glave zatvorenosti, imamo desetak destinacija na koje možemo da putujemo. Što se tiče Italije i Španije, treba biti jako oprezan, jer su one zatvorene do kraja maja, osim Majorke, koja je stavljena na zelenu listu Nemačke“, rekao je Seničić.

Lenasi kaže da je situacija očajna, jer nadležni okreću glavu i ne žele čak ni da razgovaraju sa njima.

„Jako me raduje što frilenseri protestuju. Mi smo poreze plaćali i zašto mi ne zaslužujemo pomoć kada su je dobili vajari, likovni umetnici, čak i taksisti, a oni su radili. Mi nemamo tržište već više od godinu dana, kako da smo siročić“, smatra Lenasi.

Frilenseri zovu Vladu na nove pregovore

<https://nova.rs/vesti/biznis/frilenseri-zovu-vladu-na-nove-pregovore/>

Predsednik Udruženja radnika na internetu Miran Pogačar rekao je da je uputio poziv Vladi Srbije i Ministarstvu finansija za novi razgovor o načinu oporezivanja prihoda frilensera i da očekuje da bude povučen Predlog izmena i dopuna Zakona o porezu na dohodak građana koji je poslat u Skupštinu na usvajanje.

„Voljni smo da pred vladu iznesemo svoj predlog rešenja i predupredimo veliko nezadovoljstvo hiljada građana Srbije koje će neminovno uslediti po usvajanju predloženog Zakona“, rekao je Pogačar za Betu.

Predlog izmena propisa, koje Udruženje ne prihvata, napravila je Vlada Srbije i tim izmenama se od frilensera traži da plate porez za prethodnih pet godina, od 2015. godine do oktobra ove godine uz neoporezivi deo od 32.000 mesečno i povećanje neoporezivih troškova sa 20 na 43 odsto. Dug bi se otplaćivao u mesečnim ratama 10 godina.

Predlog za oporezivanja previđa da od 1. oktobra neoporezivi iznos bude 18.300 dinara, a ne pominju se normirani troškovi. Frilenseri, za koje se procenjuje da ih ima oko 100.000, tvrde da bi istovremeno namirenje duga i tekućih obaveza te radnike oteralo u dužničko ropstvo.

Udruženje smatra, kako je rekao Pogačar, da taj predlog zakona nije adekvatno niti pravedno rešenje pitanja „navodnog“ duga, kao i da ne sadrži prihvatljiv i održiv model oporezivanja za budući period, odnosno period od 1. oktobra 2021. godine.

„Naš zahtev je da se porez otpiše do oktobra 2020. godine jer nismo krivi što država nije na vreme propisala kako da se oporezuju frilenseri nego to sada čini retroaktivno“, rekao je Pogačar i dodao da o načinu budućeg oporezivanja treba tek razgovarati.

Premijerka Ana Brnabić je prošlog vikenda, kada su frilenseri protestovali ispred Skupštine Srbije, rekla da je spremna za nastavak razgovora, ali „bez ultimatum“.

Zamenik republičkog tužioca Goran Ilić izjavio je da je tužilaštvo, po Ustavu, samostalan državni organ, "ali kada zavirite u Ustavom i zakonima uređene odnose unutar tužilaštva videćete da od proklamovane samostalnosti ne ostaje mnogo".

„Štaviše, ustavne i zakonske odredbe idu za tim da osiguraju uticaj na tužilaštvo. Evo na primer, javni tužioci, starešine u jednom strogo centralizovanom sistemu, javnom tužilaštvu, biraju se u političkim organima. Dakle, jedna linija uticaja na javno tužilaštvo je način izbora“, rekao je Ilić za novi broj nedeljnika Vreme.

Prema njegovim rečima, „druga linija uticaja je nadređenost ili hijerarhija u tužilaštvu“.

„Unutar tužilaštva postoji sistem nadređenosti kakav ne postoji ni u jednom drugom državnom organu. Svi javni tužioci i zamenici su potpuno potčinjeni Republičkom javnom tužiocu i neposrednom višem javnom tužiocu. Kada tome dodate da se, po mom uverenju, na poziciju Republičkog javnog tužioca nepogrešivo biraju provereni i podobni, onda od samostalnosti ili autonomije ne ostaje skoro ništa“, rekao je Ilić, navodeći kao jedan od izuzetaka primer nekadašnjeg republičkog tužioca Siniše Simića.

„Ako se za javno tužilaštvo generalno ne može reći da je samostalno, samim tim nije samostalno ni kada se primenjuju mere poput ‘prisluškivanja’ i tajnog praćenja i snimanja“, napomenuo je Ilić.

Kako je podsetio „tajni nadzor komunikacije, odnosno takozvano prisluškivanje ili tajno praćenje i snimanje, određuje se na obrazloženi predlog javnog tužioca“.

Međutim, kako je naveo, „osim mogućnosti da se mere primenjuju po Zakoniku o krivičnom postupku, postoje i sasvim slične mere po Zakonu o Bezbednosno-informativnoj agenciji (BIA) i zakonskim propisima koji uređuju rad Vojnobezbednosne i Vojnoobavešajne agencije“.

„To znači da BIA i tajne vojne službe mogu da prisluškuju i organizuju tajno praćenje, istina pod drugim uslovima i po drugačijem postupku od praćenja i prisluškivanja koje se vrši u krivičnom postupku“, objasnio je Ilić.

Prema njegovim rečima, „da bi se primenjivale posebne mere iz Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji potreban je obrazloženi predlog direktora Agencije i odobrenje predsednika Višeg suda u Beogradu“.

On je podsetio da je „odluka da se promeni Zakon o BIA i predsedniku Višeg suda u Beogradu poveri da određuje posebne mere po predlogu direktora BIA izazvala je brojne kontroverze u javnosti“.

„Vojne službe, takođe mogu da primenjuju posebne mere prisluškivanja i tajnog praćenja, predlog za primenu mera daje direktor službe, ali primenu mera odobrava predsednik Vrhovnog kasacionog suda“, naglasio je Ilić.